

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-111/15-11

M. B.
S. F. I. J.

Podneskom zaprimljenim dana 17. lipnja 2015. predložili ste ovom Sudu pokretanje postupka za ocjenu zakonitosti Odluke o organizaciji i načinu naplate parkiranja u Gradu Z. („Glasnik Grada Zadra“, broj 3/15. – dalje: Odluka), po službenoj dužnosti, slijedom čega je Vaš podnesak uzet u razmatranje kao obavijest građana, sukladno članku 83. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, br. 20/10., 143/12. i 152/14.).

Citiranu Odluku donijelo je Gradsko vijeće Grada Z., na sjednici održanoj 3. ožujka 2015., temeljem ovlaštenja iz članka 5. stavka 1. točke 6. Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“, broj 67/08., 48/10., 74/11., 80/13., 158/13. i 92/14.)

Nakon uvida u osporenu Odluku, odredbe Zakona o sigurnosti prometa na cestama te očitovanja Ministarstva Republike Hrvatske, Uprave cestovnog i željezničkog prometa i infrastrukture (dalje u tekstu: Ministarstvo), klasa: 050-01/14-01/371, urbroj: 530-05-1-1-15-8 od 24. studenog 2015., Sud je ocijenio kako u konkretnom slučaju osporena Odluka nije u nesuglasju sa zakonom, jer za njeno donošenje, suprotno stajalištu iz obavijesti, nije trebalo ishoditi suglasnost ministarstva nadležnog za poslove prometa.

Navedena ocjena temelji se osobito na očitovanju Ministarstva iz kojeg neprijeporno proizlazi da se ovdje ne radi o slučaju uređenja prometa na državnim cestama, nego o načinu organiziranja naplate parkiranja, zbog čega navedeno Ministarstvo nije nadležno izdavati suglasnost na temelju odredbe članka 5. stavka 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama.

Odredbom članka 5. stavka 1. citiranog Zakona propisano je da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, u skladu s odredbama ovoga Zakona, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, uređuju promet na svom području tako da, pored ostalog, određuju: ceste s prednošću prolaza (točka 1.), dvosmjerni, odnosno jednosmjerni promet (točka 2.), sustav tehničkog uređenja prometa i upravljanje prometom putem elektroničkih sustava i video nadzora (točka 3.), ograničenje brzine kretanja (točka 4.), promet pješaka, biciklista, vozača mopeda, turističkog vlaka i zaprežnih kola, gonjenje i vođenje stoke (točka 5.), parkirališne površine i način parkiranja, zabrane parkiranja i mjesta ograničenog parkiranja (točka 6.).

Prema pak članku 5. stavku 2. navedenog Zakona, iznimno od stavka 1 ovog članka, kada se promet uređuje na dijelu državne ili županijske ceste, potrebna je suglasnost ministarstva nadležnog za poslove prometa.

Dakle, suglasnost ministarstva nadležnog za poslove prometa potrebna je samo u slučaju

kada se promet uređuje na dijelu državne/županijske ceste, kojem uvjetu u konkretnom slučaju nije udovoljeno jer se ovdje ne radi o državnoj odnosno županijskoj cesti kakve ima u vidu odredba članka 2. stavka 1. citiranog Zakona, a prema kojoj je državna cesta javna cesta koja povezuje cjelokupni teritorij Republike Hrvatske i povezuje ga s mrežom glavnih europskih cesta (točka 6.), dok je županijska cesta javna cesta koja povezuje područje jedne ili više županija (točka 7.).

Naime, iz sadržaja citirane Odluke proizlazi da javna parkirališta na području Grada Z. mogu biti ulična (na kolniku i nogostupu) i izdvojena (izvan kolnika), a ista su svrstana u parkirne zone određene izrijekom imenovanim ulicama, iz čega slijedi da se ovdje radi o cesti kakvu ima u vidu članak 2. stavak 1. točka 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, pod kojom se, osim javnih cesta i nerazvrstanih cesta na kojima se obavlja promet, podrazumijevaju i ulice u naselju.

Imajući u vidu citirane zakonske odredbe, koje neprijeporno daju ovlaštenje jedinicama lokalne samouprave urediti promet na svom području na način određen odredbama rečenog Zakona, proizlazi da su za ocjenu zakonitosti osporene Odluke mjerodavne odredbe tog Zakona, s kojim ista (u pobijanom dijelu) nije u suprotnosti.

Nadalje, u odnosu na navod iz obavijesti, prema kojem je predmetnim općim aktom parkirališna površina označena i na pomorskom dobru iako za korištenje pomorskog dobra u tu svrhu nije ishođena koncesija, napominje se da su površine (zone) javnih parkirališta na kojima je dozvoljeno parkiranje vozila utvrđene tek tom Odlukom, koju je donijelo Gradsko vijeće Grada Z., dakle predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, dok poslove organizatora parkiranja obavlja trgovačko društvo određeno istom Odlukom.

Ovaj Sud, međutim, nije nadležan tijekom postupka ocjene zakonitosti općeg akta ispitivati da li je organizator parkiranja (trgovačko društvo O. i l. d.o.o.) bio dužan ishoditi takvu koncesiju pa to nije učinio, ali napominje da su uvjeti i način ishođenja koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra propisani Zakonom o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, broj 158/03., 100/04., 141/06. i 38/09.), temeljem kojeg su nadzor ovlašteni provoditi inspektori pomorskog dobra i inspektori lučke kapetanije, slijedom čega eventualne povrede zakona s tim u vezi nije moguće s uspjehom isticati u objektivnom upravnom sporu.

S obzirom na sve naprijed navedeno, obavještavamo Vas da je Sud, na sjednici vijeća održanoj dana 23. veljače 2016., ocijenio kako u konkretnom slučaju nema osnove za pokretanje postupka ocjene zakonitosti osporene Odluke po službenoj dužnosti.

Zagreb, 23. veljače 2016.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.